Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Rok IX. Kraków, marzec 1937 Nr. 3.

INFORMATOR

Organ Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa

Adres Redakcji i Admin.:
KRAKÓW, UL. ŚW. MARKA 20
Telefon 146-78

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują „Informator" bezpłatnie.

Do Właścicieli Realności Miasta Krakowa!

Podpisane Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, zwraca się z apelem do wszystkich niezrzeszonych Właścicieli Realności o gremialne poparcie akcji organizacyjnej na terenie miasta Krakowa.

Wszyscy do wspólnych szeregów, aby stworzyć silną organizację, która potrafi wywalczać prawa i ratować uginającą się pod ciężarem świadczeń Własność Nieruchomą Miejską.

Tylko jednolita wspólna akcja wszystkich Właścicieli Realności może doprowadzić do osiągnięcia upragnionego celu.

Dla ułatwienia przystąpienia w charakterze członków obniżamy wkładkę członkowską do jednego złotego miesięcznie. Wpisowego nie pobieramy. Za jednego złotego miesięcznie otrzymuje każdy członek bezpłatnie poradę prawną, oraz gazetę z której dowie się o celach Towarzystwa broniącego wspólnych interesów członków.

1). Towarzystwo Właścicieli Realności prowadzi swoje biura w lokalach przy ul. św. Marka 20. I. p. w godzinach od 4-tej do 7-mej popołudniu, poszczególni referenci udzielają członkom informacji w sprawach administracji realności, podatkowych, lokatorskich, dozorców domowych.

2). Administracja i redakcja „INFORMATORA" jedynego niezależnego i bezpartyjnego pisma, broniącego interesów Właścicieli domów przyjmuje wszelkie materiały, artykuły w aktualnych sprawach, oraz prowadzi bogaty dział inseratów wolnych mieszkań, kupna i sprzedaży realności, oraz udziela zaufanych informacji o wypłacalności lokatorów. Ceny za inseraty dla członków zniżone do 50 proc.

3). Każdy Członek Towarzystwa korzysta z bezpłatnych wstępów na wszystkie imprezy Towarzystwa t. zn. pogadanki i odczyty, urządzane w lokalu Towarzystwa, na których fachowi prelegenci zaznajamiają Właścicieli domów ze sprawami, obowiązkami, oraz nowymi przepisami.

4). Towarzystwo interweniuje w poszczególnych słusznych postulatach u Władz Miejskich i Skarbowych, celem ulżenia ogromnym ciężarom dźwiganym przez Właścicieli domów.

Właściciele Realności!
dla dobra sprawy i w imię wspólnych korzyści zapraszamy Was do szeregów. Jedna złotówka decyduje o Waszym położeniu, dlatego też zapisujcie się do Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa i powierzajcie z całym zaufaniem swoje sprawy.

Towarzystwo Właścicieli Realności
Wielkiego Krakowa
Kraków, ul. św. Marka 20, I. p. Tel. 146.78.

Deklaracja Pułkownika Koca

Wydarzeniem najważniejszym ostatnich dni stała się deklaracja Pułkownika Adama Koca, transmitowana przez radio i podana do wiadomości ogółu przez pisma codzienne i obwieszczenia na murach miasta.

Wszyscyśmy się z nią zapoznali i powtarzać jej nie zamierzamy.

Podstawową zasadą jej jest dążenie do skupienia wysiłków całego narodu.

Zespolenie skoordynowanej pracy dla dobra ojczyzny pod sztandarem zjednoczenia jest nakazem dziejowym prowadzącym do silnej wielkiej Polski.

Obóz zjednoczenia narodowego zmobilizował świadomość całego społeczeństwa. I my, właściciele nieruchomości, zorganizowani w Towarzystwie Właścicieli Realności m. Krakowa, uważając naczelne hasło zespolenia za jedynie ważne, postanowiliśmy zgłosić akces do Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 30 maja 1936 r.

dla dozorców domowych Miasta Krakowa obowiązuje na r. 1937/8

Dnia 23. marca 1937 r. odbyło się w Krakowie, w Inspektoracie Pracy 38. obwodu, posiedzenie Komisji Polubownej, celem zawarcia umowy zbiorowej ustalającej warunki pracy i płacy **dozorców domowych Miasta Krakowa na rok 1937/38.** W Komisji Polubownej wzięli udział delegaci Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, Towarzystwo Katolickich Właścicieli Realności, Towarzystwo z Dzielnicy XXII. oraz delegaci wszystkich związków zrzeszających dozorców domowych.

Przewodniczący Inspektor Pracy Inż. W. Królikiewicz przedstawił ciężkie położenie Właścicieli Realności, które w ostatnich dwóch latach ulega kryzysowi skutkiem czego nie ma mowy o przyjęciu jakichkolwiek nowych postulatów ze strony dozorców domowych. — Po wysłuchaniu wywodów przedstawicieli pracodawców oraz pracobiorców, delegaci zgodnie zawnioskowali za utrzymaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy dozorców domowych. Tym samym obowiązują w Krakowie (Właścicieli Realności) wszystkie warunki pracy i płacy objęte i ustalone Orzeczeniem Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej wydanym w dniu 30. maja 1936 r. na podstawie ustawy z dnia 16. maja 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324.

Tekst powyższego orzeczenia N. K. R. ukazał się nakładem Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa. Cena za broszurę wynosi 0.60 zł. Do nabycia w administracji „INFORMATORA", Kraków, ul. św. Marka 20.

KOMORNE NALEŻY WPŁACAĆ BEZ WEZWANIA W MIESZKANIU, LUB W SIEDZIBIE WŁAŚĆ. DOMU.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat wiele sporów wywoływała kwestia, gdzie płatne jest komorne: u właściciela domu, czy też w mieszkaniu lub w przedsiębiorstwie lokatora. Dotychczas właściciel domu obowiązany był osobiście, lub przez osobę upoważnioną do odbioru pieniędzy, zgłosić się do lokatora i wezwać go do zapłaty komornego. Dopiero w razie bezskuteczności wezwania lub odmowy zapłaty właściciel mógł zaskarżyć lokatora do Sądu, bez obawy utraty kosztów procesu. W myśl bowiem art. 1247 Kodeksu Cywilnego, który do niedawna obowiązywał w stosunkach namju, zapłata winna była nastąpić w miejscu zamieszkania dłużnika, o ile inaczej nie postanowiono w umowie.

Posyłanie po komorne do lokatora wywoływało liczne trudności, komplikacje, a nieraz przykrości, a nadewszystko trzeba było udowodnić w Sądzie, że właściciel dopełnił tego obowiązku. Zdarzało się, że dla kilku złotych trzeba było kilka, lub kilkanaście razy posyłać do lokatora, gdyż lokator nie miał obowiązku sam bez wezwania i przypomnienia przychodzić do właściciela domu i płacić.

Inaczej jest ta kwestia uregulowana przez obecnie obowiązujący Kodeks Zobowiązań, który w art. 191 głosi, że dłużnik obowiązany jest w braku odmiennej umowy, przesłać wierzycielowi sumę pieniężną na swój koszt i niebezpieczeństwo do miejsca, gdzie wierzyciel ma swe zamieszkanie, albo siedzibę przedsiębiorstwa. Inaczej mówiąc lokator obowiązany jest płacić komorne u właściciela do-

Kronika.

Budżet Miasta Krakowa na rok 1937-38 uchwalony.

W ostatnim miesiącu obradowała w Krakowie Rada Miejska Miasta Krakowa i uchwaliła budżet Zarządu Stoł. Król. M. Krakowa na rok 1937/38.

W związku z wyłożeniem projektu preliminarza budżetowego na rok 1937-38 przez Zarząd Miasta Krakowa — wnieśli niektórzy Właściciele Realności w Krakowie do Pana Wojewody Krakowskiego zażalenie przeciw zastosowaniu wspomnianego preliminarza, jako sprzecznego tak z przepisami ustawy o finansach komunalnych w brzmieniu ogłoszonym w Dz. U. Nr. 106/32 poz. 887., jak i z wyjaśnieniami Rozporządzenia Wykonawczego ogłoszonego w tymże samym Dzienniku Ustaw. W związku ze sprzeciwem i na temat najaktualniejszych spraw obchodzących i żywo interesujących Właścicieli Nieruchomości odbędzie się w najbliższych dniach wieczór dyskusyjny. Datę interesującego odczytu podamy do wiadomości Szanownych Członków w pismach codziennych.

mu, w jego mieszkaniu, lub przedsiębiorstwie, bez wezwania i upomnienia 1-go każdego miesiąca, lub kwartału kalendarzowego. Dowód, że się upomniano o komorne, w wypadku skargi tylko o sumę czynszu, jest zbyteczny.

Ta zmiana ma doniosłe znaczenie nie tylko ze względu na trudności posyłania po komorne, ale przede wszystkim ze względów prestiżowych. Może ona wiele przyczynić się do naprawy stosunków między właścicielem domu i lokatorem, który, jak to było w zwyczaju przed wojną sam poczuwał się do pewnej obowiązkowości względem właściciela domu.

Podkreślam, że jeśli chodzi o żądanie eksmisji w Sądzie, to w myśl art. 11 lit. a) ustawy o ochronie lokatorów upomnienie jest konieczne. Jeżeli więc lokator starego domu zalega z zapłatą 2 rat komornego tj. za 2 miesiące, lub 2 kwartały (niekoniecznie pełne), wówczas właściciel domu, lub ktoś z jego polecenia musi wezwać lokatora do zapłaty komornego, a po tym dopiero może on być skarżony do Sądu o eksmisję.

Sprawa Towarzystwa Ubezpieczeń „Feniks" w Polsce.

Roczne moratorium dla „Feniksa"

Ustawa Komisji Skarbowej Sejmu.

Sejmowa komisja skarbowa na posiedzeniu w dniu 20 bm. uchwaliła projekt ustawy w sprawie zmiany art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 kwietnia 1936 o zabezpieczeniu interesów osób ubezpieczonych w Tow. ubezpieczeń na życie „Feniks" za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

Projekt tej ustawy idzie w kierunku przedłużenia na jeden rok moratorium, udzielonego Tow. „Feniks" na mocy dekretu prezydenta R. P. z dnia 24 kwietnia 1936 roku, którego ważność wygasa dnia 20 kwietnia b. r.

Sprawę projektu moratorium Towarzystwa Ubezpieczeń „Feniks" w Polsce referował na Komisji Sejmowej P. Poseł Ziemi Krakowskiej Dr. Robert Jahoda-Żółtowski, który narazie na jeden rok uratował zagrożoną sprawę ubezpieczeń 17 tysięcy Obywateli.

Sprawa powyższa interesuje nas z tego powodu, że znamy cały szereg Właścicieli Realności w Polsce, którzy mają zaufanie do Nadzoru nad Towarzystwem Ubezpieczeń w Kraju, oddali swoje nieruchomości za, jak się okazuje, dzisiaj bezwartościowe polisy. (Realność Rajala w centrum Krakowa). Żywimy nadzieję, że Prezydium Rady Ministrów, w którego ręku dziś sprawa Feniksa leży, załatwi sprawę moratorium pomyślnie, a w przyszłości skieruje całą sprawę portfelu ubezpieczonych Obywateli w ręce zdrowej Instytucji ubezpieczeniowej w Polsce, których tutaj nie brak. Za najcelowsze uważalibyśmy, aby portfel Feniksa przejęła najpotężniejsza Instytucja finansowa P. K. O. w Polsce.

I. Kongres Mieszkaniowy w Warszawie.

W dniach 24 i 25 kwietnia odbędzie się w Warszawie pierwszy kongres mieszkaniowy, zwołany z inicjatywy Polskiego Towarzystwa Reformy Mieszkaniowej.

Do współudziału Tow. zaprosiło następujące instytucje, które wydelegowały już swych przedstawicieli, a mianowicie: Bank Gospodarstwa Krajowego, Fundusz Pracy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Związek Miast Polskich, Związek spółdzielni i zrzeszeń pracowniczych, Tow. osiedli robotniczych, Tow. Urbanistów Polskich Stow. architektów R. P. i Polskie Tow. Higieniczne.

Celem kongresu ma być 1) stwierdzenie konieczności popierania ze środków publicznych przede wszystkim budownictwa mieszkań społecznie najpotrzebniejszych (1, 2, i 3-izbowych). oraz 2) podkreślenie gospodarczego znaczenia budownictwa mieszkaniowego i wyrażenie poglądu, że budownictwo mieszkaniowe powinno być popierane w miarę każdorazowych możliwości gospodarstwa narodowego.

Z okazji Świąt Wielkiej Nocy składamy wszystkim czytelnikom i przyjaciołom naszego pisma serdeczne życzenia świąteczne.

REDAKCJA.

UWADZE PŁATNIKÓW, KORZYSTAJĄCYCH Z ODROCZEŃ PODATKOWYCH.

Przypominamy ponownie, że płatnicy korzystający z odroczeń podatkowych winni do 31 marca uregulować resztę należności przypisanego na rok 1936 podatku, w przeciwnym razie utracą prawo do częściowego odroczenia zaległości.

W tym samym terminie przysługuje płatnikom prawo spłacenia odroczonych zaległości obligacjami Pożyczki Narodowej lub Pożyczki Konwersyjnej z tym, że wpłatą połowy sumy pokrywa się całą należność.

ZEZNANIA O DOCHODZIE OSÓB PROWADZĄCYCH KSIĘGI.

Przypominamy, że z dniem 1 kwietnia upływa termin składania zeznań o dochodzie na rok podatkowy 1937 przez osoby fizyczne i spadki wakujące, prowadzące księgi handlowe.

SKUMULOWANY PODATEK DOCHODOWY.

Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym osoby, czerpiące dochód z uposażenia służbowego, za które uważane jest m. in. również wynagrodzenie wypłacane członkom zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisyj rewizyjnych osób prawnych, o ile dochód ten otrzymują z dwóch lub kilku instytucyj, obowiązane są po upływie roku uiścić tytułem podatku dochodowego różnicę, jaka przypada do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia, a łączną kwotą, potrąconą tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

Kwotę przypadającą do zapłaty z powyższego tytułu należy uiścić w dwóch równych ratach, z których pierwsza przypada w dniu 15 kwietnia. Przy uiszczeniu pierwszej raty należy równocześnie złożyć obliczenie różnicy, sporządzone na przepisanym formularzu. Ł

EKSMISJA Z POWODU ZALEGŁOŚCI KOMORNEGO ZA DWIE NIEPEŁNE KOLEJNE RATY.

Wedle art. 11 ustęp 2 p. a, ustawy o ochronie lokatorów, wynajmujący może rozwiązać umowę najmu, lokalu, podlegającego ustawie o ochronie lokatorów, jeżeli lokator, mimo upomnienia, zalega z zapłatą co najmniej dwu następujących po sobie rat komornego. Z tego atoli nie wynika, by obie raty niezapłacone musiały być pełne, gdyż o ile część raty nie jest zapłacona, to nie jest zapłacona jeszcze cała rata. Za tym zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dn. 9. X. 36 r. C. II. 1139/36 wystarczy do rozwiązania umowy najmu zaległość za dwa kolejne terminy płatności.

Nie wymaga też ustawa poza upomnieniem o zapłatę komornego zagrożenia rozwiązaniem umowy.

PROTESTY WŁASNOŚCI NIERUCHOMEJ PRZECIW NOWYM OBCIĄŻENIOM KOMUNALNYM.

W związku z projektowaną zmianą ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, przewidującą wprowadzenie szeregu nowych obciążeń własności nieruchomej miejskiej, stowarzyszenia właścicieli nieruchomości we wszystkich prawie miastach Rzeczypospolitej wystąpiły z protestami przeciw wprowadzeniu nowych obciążeń komunalnych.

ODRZUCENIE PRZEZ RADĘ MINISTRÓW PROJEKTU PODATKU OD PRZYROSTU WARTOŚCI NIERUCHOMOŚCI.

Projekty nowych podatków samorządowych spotkały się z pewnymi zastrzeżeniami Ministerstwa Skarbu i Rolnictwa, które stanęły na stanowisku niewprowadzania nowych tak dotkliwych obciążeń.

W konsekwencji tego stanowiska Rada Ministrów odrzuciła całkowicie podatek od przyrostu wartości, zaś podatek od placów budowlanych został uchwalony w brzmieniu daleko odbiegającym od projektów pierwotnych.

Projektowane ustawy podatkowe w najbliższym czasie staną się przedmiotem debaty sejmowej.

Właściciel domu zapłacił 80 tysięcy złotych odszkodowania za śmierć lokatora

spowodowaną wadliwą budową łazienki.

Sąd Okręgowy cywilny w Warszawie ogłosił wyrok w sprawie skargi o odszkodowanie, wytoczonej przez rodzinę tragicznie przed trzema laty w Warszawie zmarłego śp. inż. Guertlera.

Inżynier korzystając z kąpieli w łazience, zmarł tam tragicznie, a sekcja zwłok wykazała, że śmierć spowodowana została zatruciem gazami spalinowymi, które wydzielały się w łazience i co jak ekspertyza techniczna wykazała, spowodowane było kiepskim stanem przewodów kominowych.

Rodzina inżyniera wstąpiła na drogę sądową przeciwko właścicielowi domu Wilczyńskiemu oraz prof. Politechniki warszawskiej Żurawskiemu, który wygotował plan domu, domagając się odszkodowania w wysokości 150.000 zł.

Właściciel domu starał się wykazać, że w danym wypadku miało miejsce samobójstwo na tle romantycznym.

W wyniku rozprawy zapadł wczoraj wyrok skazujący właściciela domu na zapłacenie 80.000 zł. grzywny, podczas gdy przeciwko prof. Żurawskiemu skarga została oddalona.

Powyższy wypadek ilustruje najdobitniej na jakie szkody narażają się Właściciele Realności, którzy nie ubezpieczają swoich realności od odpowiedzialności cywilnej. Opłata ta bardzo niska może nieraz uchronić Właściciela domu przed utratą całego majątku. Towarzystwo nasze załatwia sprawy ubezpieczeń od wypadków dla członków i udziela przy zawarciu umów za pośrednictwem Towarzystwa specjalny opust.

Interwencja w sprawie krzywdzących wymiarów za nadmiar wody.

W sprawie **krzywdzących wysokich wymiarów za nadmiary wody w Krakowie, wniosło Towarzystwo memoriał na ręce Zarządu Wodociągowego,** w którym domaga się podwyższenia normalnej ilości zużycia wody z 50 litrów na dobę na osobę do 60 litrów, oraz uskuteczniania odczytów zegarowych w obecności Właściciela realności lub też pełnomocnika tegoż. Ufamy, że ze względu na zdrowotność Obywateli, oraz na niebezpieczeństwo epidemii, chorób zakaźnych specjalnie w porze letniej, Zarząd Miejski ustosunkuje się przychylnie do naszego słusznego postulatu. Również i w sprawach zaległości za nadmiary wody, zwróciliśmy się do kompetentnych czynników z prośbą o zastosowanie ulg dla płatników znajdujących się w ciężkim położeniu.

Nadmieniamy, że podania członków o odpisanie częściowe uciążliwych zaległości w opłatach wodociągowych opiniuje Komisja wyłoniona z grona Wydziału Towarzystwa, a to na zasadzie aprobaty Zarządu Miejskiego w Krakowie.

Podania w powyższych sprawach należy kierować do dziennika podawczego biura Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa załączając cały potrzebny materiał, stwierdzający ciężkie położenie płatnika, oraz nieściągalność, względnie straty czynszowe.

PRZEKAZANIE WYCIERU KOMINÓW GMINOM.

Jak się dowiadujemy, w komisji sejmowej uchwalony został projekt ustawy, przekazującej gminom organizację i wykonywanie wycieru kominów. W najbliższym czasie ustawa znajdzie się na plenum Sejmu.

SPRAWA ULG DLA NOWOWZNOSZONYCH BUDOWLI.

Donosiliśmy w jednym z ostatnich numerów o zamierzonej rewizji ulg dla nowoznoszonych budowli. W sprawie tej wpłynął ostatnio wniosek do sejmu, złożony przez pos. Tomaszkiewicza.

Kto korzysta z umorzenia 20 proc. zaległości podatkowych?

Dnia 31 marca 1937 r. upływa termin, w którym płatnicy, korzystający z odroczenia zaległości podatkowych do dnia 31 marca 1938 r. na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 243), winni uiścić całkowitą należność podatku za rok 1936, zgodnie z nakazem płatniczym, a więc przypisany im w roku budżetowym 1936-7 podatek.

Płatnik, który nie dotrzyma wyżej wymienionego terminu płatności, traci prawo do umorzenia 20 proc. zaległości z przed 1 kwietnia 1934 r. w tym podatku, odroczonych do 31. III. 1938 r.

Dla przykładu wskazujemy, że płatnik, któremu wymierzono w 1936 r. np. podatek od nieruchomości w sumie ogólnej 1000 zł., przy czym II ratę urząd skarbowy rozłożył na 5 rat miesięcznych po 100 zł. z terminem płatności ostatniej raty miesięcznej w kwietniu 1937 r., musi — jeśli nie chce zrezygnować z umorzenia mu 20 proc. starych zaległości — wpłacić tę ratę przed 1 kwietnia 1937 r.

Dodać należy, iż w myśl § 9 i 10 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, płatnikom, którzy dokonają przed 1 kwietnia 1937 r. wpłat na poczet odroczonych im zaległości — bądź w gotówce, bądź w obligacjach 6 proc. pożyczki narodowej lub 5 proc. pożyczki konwersyjnej z 1924 r. (według wartości nominalnej), wpłaty te będą powodowały pokrycie zaległości w stosunku 200 proc. sumy wpłaconej oraz umorzenie odsetek do pokrytych w ten sposób zaległości.

UPROSZCZENIE MELDUNKOWE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zapowiedziało wydanie przepisów w sprawie uproszczenia meldunków zarówno w zakresie czynności, stanowiących obowiązek obywatela, jak i czynności, nałożonych na gminy.

Z dniem 1-ym kwietnia r. b. ulegną znacznemu skróceniu meldunki obywateli, przebywających czasowo w danej miejscowości i zamieszkałych bądź w hotelach, bądź w mieszkaniach prywatnych, uproszczone również zostaną zameldowania wycieczek i pielgrzymek, których obowiązek meldunkowy będzie zredukowany do zgłoszenia w gminie przez kierownika wycieczki tylko liczby jej uczestników.

Dotychczasowy system meldowania służby domowej, przesądzający z góry miejsce jej stałego zamieszkania w miejscu zamieszkania chlebodawców ulegnie zmodyfikowaniu w kierunku rozluźnienia tego związku, a to z uwagi na znaczną jej ruchliwość.

Ostrożnie z wystawianiem zaświadczeń o wysokości komornego lokatorom.

WYMIAR OPŁAT STEMPLOWYCH I KAR OD ZAŚWIADCZEŃ KOMORNIANYCH W ŚWIETLE RZECZYWISTOŚCI.

Urząd domaga się kilkudziesięciu tysięcy złotych od właścicieli nieruchomości.

Ostatnio Urząd Opłat Stemplowych w Łodzi nałożył na właścicieli nieruchomości obowiązek zapłacenia opłat i podwyżek stemplowych w wysokości kilkudziesięciu tysięcy złotych. Siłą rzeczy decyzja ta wywołała wśród właścicieli nieruchomości w Łodzi ogromne poruszenie.

Chcąc bliżej zapoznać się z powyższą sprawą, zwróciliśmy się do zainteresowanych sfer właścicieli nieruchomości, którzy udzielili nam następujących wyjaśnień:

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali, jako podstawę wymiaru tego podatku przyjmuje faktyczne komorne z roku poprzedzającego okres podatkowy. Jak wiadomo, komorne płacone faktycznie przez olbrzymią większość lokatorów w Łodzi, jest niższe od komornego podstawowego, płaconego w czerwcu 1914 roku, w pierwszym rzędzie dzięki ustawowym obniżkom komornego, a następnie dzięki umownym obniżkom. Urzędy skarbowe wymierzały podatek lokalowy na podstawie komornego, płaconego w czerwcu 1914 r. Lokatorzy, zgodnie z przepisami o podatku lokalowym, domagali się wymiaru tego podatku na podstawie faktycznie płaconego komornego. Urzędy skarbowe zażądały wówczas, od lokatorów przedstawienia dowodów stwierdzających wysokość faktycznie płaconego komornego w roku poprzedzającym okres podatkowy, przy czym kwitów komornianych nie uznały za dostateczne dowody.

Lokatorzy, w myśl żądań urzędów skarbowych, zwrócili się do właścicieli nieruchomości z prośbą o wydanie im zaświadczeń, stwierdzających wysokość faktycznie płaconego komornego. Właściciele nieruchomości, nie widząc żadnych obiekcyj, wydali wówczas całą masę takich zaświadczeń. W zaświadczeniach powyższych właściciele nieruchomości podkreślali, że lokator ich mieszka w takim i takim lokalu, płaci komorne w takiej i takiej wysokości, przy czym „zaświadczenie to wydane jest celem przedstawienia władzom skarbowym".

Urzędy skarbowe, przyjmując powyższe zaświadczenia, nie czyniły żadnych obiekcyj co do charakteru tych zaświadczeń. Obecnie dopiero urząd opłat stemplowych w Łodzi zajął się tymi zaświadczeniami, kwalifikując je, jako pisma, stwierdzające umowę najmu lokalu na czas nieokreślony.

Zgodnie z tym urząd opłat stemplowych wymierzył od tych pism opłatę stemplową w wysokości jednego procentu wymienionego czynszu,

mnożąc powyższą sumę przez pięć lat (umowa na czas nieokreślony), a następnie, zgodnie z artykułem 42 ustawy o opłatach stemplowych, wymierzył od ustalonej w powyższy sposób opłaty stemplowej pięciokrotną podwyżkę. Bardzo wielu właścicieli nieruchomości otrzymało już nakazy płatnicze. Sumy, wymierzone przez urząd opłat stemplowych, są — jak podkreśliliśmy wyżej — olbrzymie. Właściciele nieruchomości podkreślają, że w najbliższym czasie mogą otrzymać nowe nakazy płatnicze, ponieważ sami nie są w stanie ustalić ilu lokatorom wydali takie zaświadczenia.

Wielu właścicielom nieruchomości wymierzono takie opłaty, że grozi im wprost egzekucja w stosunku do ich nieruchomości. Stanowisko urzędu opłat stemplowych w sprawie tej jest nieuzasadnione. Nie ulega żadnej wątpliwości, że zaświadczenia, wydane przez właścicieli nieruchomości lokatorom, celem przedstawienia władzom skarbowym, nie stanowią umowy najmu. W świetle przepisów o opłatach stemplowych nie są one również pismami, stwierdzającymi umowę najmu. Urząd opłat stempl. przypuszczalnie oparł się w sprawie tej na art. 1 ustawy o opłatach stemplowych, ale właśnie ten artykuł przemawia przeciw takiemu stanowisku.

Zgodnie z art. 1 ustawy o opłatach stemplowych, pismami, stwierdzającymi umowę najmu, są nietylko pisma, podpisane przez obydwie strony, lecz także podpisane „przez jedną stronę jeżeli zostało bądź wręczone stronie drugiej, bądź przedstawione sądowi, celem dokonania wpisu w księdze wieczystej, bądź sporządzone, albo uwierzytelnione sądownie, lub notarialnie".

Ani jeden z powyższych wymogów nie został zachowany w tych pismach. Zarówno pod względem formy prawnej, jak i swojej treści, pisma te stanowią li tylko zaświadczenia, co zostało podkreślone w pierwszym rzędzie w tytule, a następnie w uwadze, że „zaświadczenie zostało wystawione dla okazania władzom skarbowym".

Gazeta Handlowa Nr. 61 z 16 III 1937

Jak się przedstawia nadmierne opodatkowanie własności nieruchomej i co z tego wyniknie

(„Depesza" Nr. 22, z dnia 22. III. 37)

Walne Zebranie Stow. Chrześcijańskiego Właścicieli Nieruchomości m. st. Warszawy stwierdza, że projekt skreślenia art. 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 3/36, poz. 14), ograniczającego dodatek na rzecz Związków Samorządu Terytorialnego w stosunku do 7 proc. podstawy wymiaru, jest nowym opodatkowaniem własności nieruchomej miejskiej, gdyż przy skreśleniu tegoż art. 9 Związki Samorządowe obliczać będą dodatek w stosunku do 12 proc. podstawy wymiaru, zgodnie z art. 7 ust. b) tegoż dekretu Prez. Rzplitej. Podniesienie podstawy wymiaru z 7 proc. do 12 proc. podniosłoby automatycznie dodatek na rzecz Związków Samorządowych o 71 proc., stanowiąc już tym samym nowe znaczne opodatkowanie właścicieli nieruchomości.

Walne zebranie z drugiej strony stwierdza, że przewidziany rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z 17 czerwca 1924 r. podatek od nieruchomości wynosił 7,7 proc. brutto, że dekret Prezydenta Rzplitej z 14 stycznia 1936 r. podniósł go do 12 proc., że dodatek komunalny do tego podatku, określony na 57,5 proc. uchwałą Tymczasowego Zarządu Miejskiego w Warszawie z 30 października 1935 r. (Dz. Zarz. m. Warszawy Nr. 19/36). został podniesiony do 100 proc. podatku państwowego, oczywiście, do 7 proc. podstawy wymiaru, że tak wysoki wzrost obciążeń w krótkim stosunkowo czasie nie zaznaczył się w żadnej dziedzinie gospodarczej, że w tym samym czasie przychód z nieruchomości został zmniejszony przez ustawową obniżkę komornego od 10 do 15 proc., że moratorium dla bezrobotnych uniemożliwia otrzymanie komornego z lokali mniejszych, że już obecnie, w tym stanie rzeczy własność nieruchoma miejska nie może podołać dotychczasowym ciężarom podatkowym i z trudnością broni się przed stateczną ruiną.

Wobec powyższego Walne Zebranie Stow. Chrześcijańskiego Właścicieli Nieruchomości m. st. Warszawy, w imię elementarnych zasad słuszności broniąc własności nieruchomej miejskiej od grożącej jej zagłady, wyraża obawę, że dalsze obciążenia podatkowe mogłyby się odbić szkodliwie na instytucjach kredytu długoterminowego, na wyglądzie zewnętrznym i gospodarce miast polskich oraz spowodować znaczne trudności dla władz skarbowych wskutek nadmiernego opodatkowania.

Samobójstwo właścicielki realności

W dniu wczorajszym popełniła samobójstwo w swojej realności wdowa po kolejarzu Zofia Sznajer, zamieszkała na Lewandówce, przy ul. Związkowej 13. Sznajerowa powiesiła się na strychu i po kilku godzinach domownicy zastali już tylko zimne zwłoki.

Nie jest to pierwszy, ani ostatni wypadek samobójstw właścicieli domów, a w szczególności Właścicieli małych realności na przedmieściach, korzy obarczeni pięcioletnim moratorium dla bezrobotnych sami zmuszeni do płacenia podatków i wysokich procentów od długów hipotecznych popadają w depresję. Czas najwyższy aby ciężar bezrobotnych przerzucić na Gminy i Zarządy Miejskie, Właścicielom zaś którzy ponoszą tak wielkie straty bonifikować w postaci odpisów z podatków i opłat miejskich.

STRATY WŁAŚCICIELI DOMÓW W POZNANIU Z POWODU MORATORIUM MIESZKANIOWEGO.

Przeprowadzona ankieta o mieszkaniach, zajmowanych przez bezrobotnych na terenie m. Poznania, w grudniu ub. roku wykazała, że w 502 domach prywatnych, objętych ankietą, mieszka 1233 rodzin bezrobotnych, nie płacących komornego, którego ogólna wysokość miesięczna wynosi zł. 27.713,45 — czyli przez przymusowe dostarczanie bezpłatnych mieszkań dla niepłacących bezrobotnych lokatorów, właściciele domów w Poznaniu ponoszą rocznie 332.561 zł. strat.

PIERWSZA RATA SKŁADKI OGNIOWEJ ZA ROK 1937.

Termin płatności pierwszej połowy składki ogniowej za ubezpieczenie budowli w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych za rok 1937 przypada w ciągu miesiąca kwietnia r. b.

Nieuiszczenie przypadającej składki w powyższym terminie, pociągnie za sobą ściągnięcie jej w drodze egzekucyjnej z doliczeniem odsetek i kosztów egzekucyjnych.

PODATEK OD LOKALI.

Ustawowy termin płatności podatku od lokali za I półrocze 1937 r. przypada do końca kwietnia r. b.

KASOWANIE ZNACZKÓW STEMPLOWYCH NA PODANIACH I ŚWIADECTWACH URZĘDOWYCH.

Sprawę powyższą unormował okólnik Min. Skarbu z dnia 2 marca 1937 r., (L. D. 5 43841/5/37). Okólnikiem powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że znaczki stemplowe na podania nie powinny być kasowane przez samą stronę, utrudnia bowiem to rozpoznanie, jak wyglądał znaczek przed skasowaniem. O powyższym strona powinna być pouczona. Dopuszczalne jest natomiast dziurkowanie znaczków stemplowych w ten sposób, że dziurki te tworzą litery stanowiące inicjały firmy lub osoby wnoszącej podanie.

Skasowanie wszakże znaczka przez stronę nie uzasadnia jeszcze kwestionowania takiego znaczka, co dopiero może nastąpić w razie podejrzeń, że znaczek jest podrobiony. Kasowanie znaczka stemplowego naklejonego na podaniu winno być dokonane dwukrotnie, a mianowicie **przez urzędnika biura podatkowego oraz przez urzędnika załatwiającego podanie.** W odniesieniu do kasowania znaczków stemplowych na świadectwach urzędowych Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że osoba wnosząca podanie o wydanie świadectwa urzędowego nakleja na tym podaniu nietylko znaczki stempl. należne tyt. opłaty od podania, lecz także dalsze znaczki stempl. tytułem opłaty od świadectwa. — Zaświadczenie o uiszczeniu opłaty za pomocą znaczków stemplowych umieszczonych poza świadectwem, powinno znajdować się w tekście świadectwa.

Zagranica interesuje się „Dniami Krakowa"

Pierwsze wiadomości o „Dniach Krakowa", jakie rozeszły się w prasie krajowej i jakie dotarły zagranicę, wywołały powszechne zainteresowanie.

Do Polskiego Związku Turystycznego napływają już obecnie listy z kraju i liczne pisma z zagranicy o warunki przyjazdu — o warunki pobytu w Krakowie — oraz o bliższe dane, co do programu „Dni Krakowa".

Należy zaznaczyć, że dzięki staraniom Komitetu Obywatelskiego, cudzoziemcy, przybywający do Polski te go roku uzyskują nietylko bezpłatne wizy, ale i bardzo daleko idące zniżki kolejowe.

Tegoroczny prospekt „Dni Krakowa" przeznaczony dla zagranicy wydany zostaje w podwójnej objętości z artystycznymi rysunkami, wykonany techniką dwukolorową w nakładzie kilkudziesięciu tysięcy egzemplarzy.

Równocześnie rozesłany zostanie afisz Krakowa, wykonany według projektu odznaczonego na konkursie pierwszą nagrodą oraz nowy afisz propagandowy „Dni Krakowa".

Program tegorocznych „Dni Krakowa" ma się opierać przede wszystkim na imprezach koncertowych i teatralnych. W dziedzinie koncertów Komitet Obywatelski ma zapewniony współudział mistrzowskiej orkiestry Polskiego Radia, której próbne koncerty zeszłoroczne na Wawelu, cieszyły się tak wielkim uznaniem w całym świecie. Koncerty orkiestry symfonicznej Polskiego Radia są atrakcją artystyczną najwyższej miary ist anowiłyby niewątpliwie ozdobę programu każdej wysokowartościowej imprezy zagranicznej.

Teatr krakowski zamierza w ramach „Dni Krakowa" dać specjalny repertuar. — Zamierzane są ponadto przedstawienia teatralne na Wawelu oraz brana w rachubę możność przyjazdu na krótki okres czasu do Krakowa jednego z najwybitniejszych zespołów warszawskich.

W pierwszym okresie „Dni Krakowa", urządzony będzie wielki pokaz p. t. „LUD POLSKI W MUZYCE, TAŃCU I ŚPIEWIE", połączony z konkursem tańców ludowych. Pokaz ten ma już zapewnione uczestnictwo kilkunastu najwybitniejszych zespołów ludowych z całej Polski i widowisko ludowe w tych rozmiarach będzie największym, jakie dotychczas widzieliśmy. Stanowić będzie szczególnie dla cudzoziemców jeden z najciekawszych punktów programu „Dni Krakowa".

Poza tym w program „Dni Krakowa" wejdzie szereg imprez, organizowanych przez miejscowe towarzystwa muzyczne, kulturalne i społeczne — a także wielkie imprezy sportowe.

Dziedzina sportu reprezentowana będzie bardzo silnie. Między innymi w roku bieżącym odbędzie się uroczystość 30-lecia istnienia najpopularniejszego w Polsce Klubu Sportowego „CRACOVIA", którego jubileusz urządzony będzie w okresie „DNI KRAKOWA" i uświetniony szeregiem zawodów oraz manifestacyj sportowych.

Niewątpliwie tegoroczne „Dni Krakowa" będą o wiele bogatsze, świetniejsze i ruchliwsze od pierwszych „Dni Krakowa".

Kom. P. Z. T. 4. III. 37.

Wydawca: Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa w Krakowie.

Redaktor odpowiedzialny: Dr. M. Finder. Drukarnia J. Fischera Kraków, Grodzka 62.